

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **S. M** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2019, čj. X, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 9. 4. 2019, čj. 72 Ad 7/2019-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojil kasační stížností proti v záhlaví uvedenému usnesení, kterým krajský soud odmítl žalobu směřující proti shora označenému rozhodnutí žalované. Krajským soudem ustanovená zástupkyně Mgr. Renáta Kacarová, advokátka, současně s podáním kasační stížnosti požádala o zrušení ustanovení z důvodu odpírání součinnosti ze strany stěžovatele a stěžovatel požádal o ustanovení jiného zástupce.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 8. 2019, čj. 8 Ads 160/2019-34, zprostil Mgr. Kacarovou povinnosti stěžovatele zastupovat a zamítl jeho návrh na ustanovení jiného zástupce. Nejvyšší správní soud současně vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie a rovněž ho vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil důvody kasační stížnosti. Současně ho poučil, že nevyhoví-li těmto výzvám, kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno 26. 8. 2019.

[3] Nedostatek usnesením vytknutý nebyl do dnešního dne odstraněn.

[4] Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci

již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Podle § 120 s. ř. s. není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I. Nejvyšší správní soud podle citovaných zákonných ustanovení kasační stížnost odmítl.

[5] Podáním stěžovatele doručeným 2. 9. 2019 a nadepsaným „*žádost na spojení věcí žádost na vyloučení soudce žádost na ustanovení advokáta doplnění kasační stížnosti předběžné opatření*“ se Nejvyšší správní soud shodně jako v časově souvisejících věcech téhož stěžovatele nemohl zabývat. Stěžovatel totiž neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a ani se nevyjádřil k tomu, zda snad pominuly důvody, pro které mu nebyl ustanoven zástupce usnesením ze dne 14. 8. 2019, čj. 8 Ads 160/2019-34. Pokud jde o část tohoto podání, jež by dle svého obsahu mohla být námitkou podjatosti, je třeba poznamenat, že stěžovatel toto podání zaslal jako reakci na kontext dalších věcí, o kterých 8. senát Nejvyššího správního soudu v poslední době rozhodoval (zejm. sp. zn. 8 Ads 159/2019). Podjatost zřejmě stěžovatel spatřuje v tom, že mu soudci tohoto senátu opakovaně zamítli návrh na ustanovení zástupce. K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že stěžovatel se o této rozhodovací praxi dozvěděl již 21. 8. 2019, kdy mu ve výše odkazované věci bylo doručeno obdobné usnesení jako v nyní posuzované věci. Od tohoto data je tudíž nutno počítat týdenní lhůtu pro vznesení námítky podjatosti (srov. § 8 odst. 5 s. ř. s.). Jelikož stěžovatel uplatnil námitku až v podání ze dne 2. 9. 2019, jedná se o námitku uplatněnou po uplynutí zákonné lhůty. Navíc podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. „*důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Stěžovatel se v podání rovněž dovolává spojení více řízení, které u zdejšího soudu vede. Spojení věcí podle § 39 odst. 1 s. ř. s. závisí na úvaze předsedy senátu, který není požadavky účastníků řízení vázán a nemá ani povinnost rozhodnout samostatným usnesením o tom, že neshledal důvod pro spojení věcí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2010, čj. 1 Afs 113/2009-69, č. 2065/2010 Sb. NSS). Doplněním kasační stížnosti a návrhem na vydání předběžného opatření, které formuloval nikoliv řádně zastoupený stěžovatel, se Nejvyšší správní soud z důvodu nesplnění podmínky řízení zabývat nemohl.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. září 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu

